

บทวิเคราะห์เพลงสำหรับการแสดงเดี่ยวฮอร์นโดย กุลชา แก้วเกตุสัมพันธ์*
MUSIC ANALYSIS FOR HORN RECITAL BY KULACHA KAEWKETSUMPUNT

กุลชา แก้วเกตุสัมพันธ์**
ดวงใจ ทิวทอง***

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับบทเพลงที่ใช้สำหรับการแสดงเดี่ยวฮอร์น ประกอบด้วยการศึกษาเกี่ยวกับชีวประวัติของผู้ประพันธ์และแรงบันดาลใจในการประพันธ์เพลงของผู้ประพันธ์ การศึกษาบทเพลงในแต่ละยุคสมัยที่แตกต่างกัน เพื่อที่จะวิเคราะห์ถึงความแตกต่างของรูปแบบการประพันธ์และการเรียบเรียงเสียงประสาน

บทเพลงที่ผู้แสดงนำมาจัดแสดงในครั้งนี้ และเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจจึงนำบทเพลงตั้งแต่ยุคบาโรกจนถึงยุคปัจจุบันมาแสดง โดยคัดเลือกมายุคละหนึ่งบทเพลงเพื่อที่จะได้เห็นความแตกต่างของอารมณ์เพลงในแต่ละยุคอย่างชัดเจน รวมถึงเทคนิคในการบรรเลงฮอร์นในแต่ละยุคสมัยที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งเทคนิคการบรรเลงฮอร์นที่เปลี่ยนไปในแต่ละยุคสมัยจะสามารถสังเกตเห็นได้ชัดเจนจากบทเพลงที่คัดเลือกมาแสดงในครั้งนี้ ซึ่งหนึ่งในสาเหตุหลักของการเปลี่ยนแปลงแนวทางการประพันธ์เพลงสำหรับฮอร์นให้มีบทบาทหน้าที่และเล่นโน้ตได้หลากหลายมากขึ้นมากขึ้นตามยุคสมัยคือ วิวัฒนาการของเครื่องดนตรีฮอร์น

การแสดงเดี่ยวฮอร์นในครั้งนี้กำหนดจัดการแสดงในวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558 เวลา 18.00 น. ณ ห้องแสดงดนตรี ชั้น 4 อาคารสยามกมลการ ถนนพระรามที่ 1 รวมเวลาที่ใช้ในการแสดงทั้งหมดประมาณ 1 ชั่วโมง

คำสำคัญ: การแสดงเดี่ยวฮอร์น / กุลชา แก้วเกตุสัมพันธ์

Abstract

The purpose of this Horn Recital is to research and analyze all pieces chosen for this recital, including the composers' biography, their inspirations for composing music, and a study of compositions from different periods, to analyze the difference in composition techniques and harmonization between each musical era.

For this recital, the performer selects one piece from each period, starting from Baroque until the current period while also including a piece by a Thai composer, to show the difference between the moods, styles, and techniques used in each period. The progression in techniques can be seen clearly from the chosen pieces. One of the main reasons for the change in the composition style for horn music to have a more prominent role and include more notes is the Horn's development.

The Horn Recital will take place on Friday 27th November 2015 at 1:30 p.m. at Siam Yamaha Concert Hall 4th floor, Siam Kolkarn Building (opposite Supatcharasai Stadium), Rama 1 Road. The approximate duration of the recital is one hour.

Keywords: Horn Recital / Kulacha Kaewketsumpunt

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทฉบับนี้ เรื่อง “การแสดงเดี่ยวฮอร์นโดย กุลชา แก้วเกตุสัมพันธ์”

** นิสิตระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาดุริยางคศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, jamkulacha@hotmail.com

*** รองศาสตราจารย์, สาขาดุริยางคศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, DuangjaiA@chula.ac.th

บทนำ

การแสดงเดี่ยวฮอร์นในครั้งนี้ได้คัดเลือกบทเพลงที่มีความแตกต่างกันในแต่ละยุคสมัย โดยเริ่มตั้งแต่ตั้งแต่ยุคบาโรกถึงยุคสมัยปัจจุบัน และยังนำบทเพลงจากผู้ประพันธ์ชาวไทยมาทำการแสดง เพื่อเป็นการนำเสนอผลงานของผู้ประพันธ์ชาวไทยอีกด้วย

บทประพันธ์ในแต่ละยุคสมัยจะมีจุดเด่นที่แตกต่างกันออกไป รวมถึงเทคนิคการบรรเลงเครื่องดนตรีที่แตกต่างกันออกไปด้วย อันเนื่องมาจากวิวัฒนาการของเครื่องดนตรีในแต่ละยุคสมัย รวมถึงบทวิเคราะห์เพลงและการตีความหมายของเพลง ซึ่งการแสดงหรือการเล่นดนตรีที่ได้นั้น ไม่ได้หมายถึงการเล่นตามโน้ตดนตรีให้ถูกต้องเพียงอย่างเดียว แต่ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจความหมายของเพลง ซึ่งสนับสนุนให้ผู้แสดงสามารถสื่อความหมายให้กับผู้รับฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้ฟังเกิดความประทับใจ

การแสดงเดี่ยวฮอร์นครั้งนี้จึงคาดว่าจะมีประโยชน์ทั้งต่อตนเอง และผู้สนใจ ที่ได้เข้าร่วมรับชมการแสดง รวมถึงเยาวชนและผู้สนใจที่จะได้นำไปเป็นแนวทางและเป็นตัวอย่างกำลังใจในการพัฒนาฝึกฝนการเล่นเครื่องดนตรีต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

ผู้แสดงมีวัตถุประสงค์หลักในการแสดงดังนี้

1. เพื่อศึกษาขั้นตอนการพัฒนาทักษะการบรรเลงฮอร์น
2. เพื่อวิเคราะห์บทเพลงมาตรฐานระดับสากลสำหรับเครื่องดนตรีฮอร์นทั้งด้านรูปแบบการประพันธ์เพลงและรูปแบบการแสดง
3. เพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงฮอร์นให้ได้มาตรฐานเทียบเท่าระดับสากล
4. เพื่อศึกษาและลงมือปฏิบัติจริงในการจัดการแสดงเดี่ยวเครื่องดนตรี
5. เพื่อเผยแพร่ผลงานการแสดงการบรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยวให้แก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป
6. เพื่อรวบรวมบทเพลงในรายการแสดงในผู้สนใจได้ศึกษาต่อจากวิทยานิพนธ์ที่ได้จัดทำขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์วิชาเครื่องดนตรีเอกเพื่อเลือกบทเพลงสำหรับการแสดง
2. ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์วิชาทักษะเครื่องดนตรีเกี่ยวกับการฝึกซ้อมบทเพลงที่จะใช้ในการแสดง
3. ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับบทเพลงที่จะใช้ในการแสดง
4. แบ่งเวลาในการฝึกซ้อมบทเพลงให้เหมาะสม
5. ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาและจัดทำโครงร่างวิทยานิพนธ์
6. จัดทำวารสารและตรวจสอบความถูกต้อง
7. กำหนดวัน เวลา และสถานที่จัดการแสดงคอนเสิร์ต
8. ทำโปสเตอร์โฆษณาและสูจิบัตรสำหรับการแสดงคอนเสิร์ต
9. ฝึกซ้อมที่สถานที่แสดงจริงกับนักเปียโนที่จะใช้ในการแสดงจริง
10. วิเคราะห์ผลการวิจัยและสรุปผลเป็นรูปเล่ม

ขอบเขตการแสดงดนตรี

ผู้แสดงได้กำหนดขอบเขตของบทเพลงที่ใช้ในการแสดงไว้จำนวน 5 บทเพลงดังนี้

1. บทเพลง Air on the G String ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach
ซึ่งนำมาเรียบเรียงเสียงประสานใหม่โดย จิณณวัตร มั่นทรัพย์ ในรูปแบบวงตรีโอ (Trio) โดยมีเครื่องดนตรี 3 ชิ้นคือ Horn Cello และ Piano
ใช้เวลาในการบรรเลงประมาณ 6 นาที
2. บทเพลง Concerto for Two Horns in E \square Major ประพันธ์โดย โจเซฟ ไฮเดิน
แบ่งออกเป็น 3 ท่อนได้แก่ Allegro maestoso, Adagio และ Allegretto
ใช้เวลาในการบรรเลงประมาณ 20 นาที

พักการแสดง 15 นาที

3. บทเพลง Andante for Horn and Piano ประพันธ์โดย ริชาร์ด สเตราส์
ใช้เวลาในการบรรเลงประมาณ 6 นาที
4. บทเพลง Passion ประพันธ์โดย กิตติ เครือมณี
ใช้เวลาในการบรรเลงประมาณ 7 นาที
5. Concert Piece in F Major for Four Horns and Orchestra ประพันธ์โดย โรเบิร์ต ชูมันน์
แบ่งออกเป็น 3 ท่อน ซึ่งจะบรรเลงเฉพาะท่อนที่ 1 เท่านั้นคือ Sehr Lebhaft
ใช้เวลาในการบรรเลงประมาณ 6 นาที
รวมใช้เวลาในการแสดงทั้งหมดประมาณ 60 นาที

วัตถุประสงค์ของการแสดง

1. เพื่อนำเสนอบทเพลงการบรรเลงเดี่ยวฮอร์นที่น่าสนใจ
2. เป็นการกระตุ้นความสนใจและเป็นกำลังใจให้แก่รุ่นใหม่ที่กำลังศึกษาการบรรเลงฮอร์นอย่างจริงจัง
3. เพื่อพัฒนาทักษะด้านการบรรเลงฮอร์นให้มีมาตรฐานเทียบเท่าระดับสากล
4. เพื่อเผยแพร่ผลงานการแสดงการบรรเลงฮอร์นให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาด้านดนตรี และผู้ที่สนใจ
5. เพื่อศึกษา เรียนรู้ประสบการณ์ในการทำงาน และนำไปใช้ในอนาคตให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ผลการวิจัย

ตัวอย่างการวิเคราะห์บทเพลงที่ใช้ในการแสดง

1. บทวิเคราะห์ Concerto for Two Horns in E \square Major, Hob. VIII/6
ท่อนที่ 1 Allegro maestoso

บทเพลงconcerto ตามแบบแผนในยุคคลาสสิกในท่อนที่1ส่วนมากจะเป็นสังคีตลักษณะแบบโซนาตา ซึ่งเพลง Concerto for Two Horns in E \square Major, Hob. VIII/6 เช่นกัน ซึ่งแบ่งออกเป็น ช่วงนำ ตอนนำเสนอ ตอนพัฒนา และตอนย้อนความ

ในช่วงนำของเพลงถูกบรรเลงด้วยวงออร์เคสตรา ซึ่งรวบรวมเอาแนวทำนองหลักของเพลงมาไว้ในส่วนนำนี้ เริ่มจากหมายเลขห้องที่ 1-61 โดยจะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ หมายเลขห้องที่ 1-11 กล่าวนำถึงแนวทำนองนำเสนอของเพลงจนมาถึงห้องที่ 11-32 ซึ่งเป็นช่วงเชื่อม (Transition) ขนาดเล็ก เปลี่ยนคีย์จาก E \square Major เป็น B \square Major ในห้องที่16 และกลับมาในคีย์ E \square Major ในห้องที่ 37 ตามเดิม และ

นำเสนอแนวทำนองที่สองเริ่มจากห้องที่ 36-43 และต่อเนื่องด้วยช่วงเชื่อมในห้องที่ 43-61 เข้าสู่ตอนนำเสนอ (Exposition) ต่อไป

ตอนนำเสนอ เริ่มจากการเข้ามาของการเดี่ยวเครื่องดนตรีฮอร์นในแนวทำนองหลักที่ 1 ของเพลง ในคีย์ E \square Major นำเข้าสู่ช่วงเชื่อมก่อนจะเข้าสู่ทำนองหลักที่ 2 ในห้องที่ 70-100 โดยใช้เทคนิคเปลี่ยนคีย์เป็นคีย์โดมินันท์ จากคีย์ E \square Major, F Major, G \square Major และ B \square Major ตามลำดับจนเข้าสู่ช่วงทำนองหลักที่สองในคีย์ B \square Major ของตอนนำเสนอในห้องที่ 101

ตอนพัฒนา (Development) จะเริ่มจากห้องที่ 157 เป็นการเอาทำนองหลักที่ 1 กลับมาเล่นในคีย์โดมินันท์โดยเริ่มด้วยเครื่องดนตรีเดี่ยวฮอร์นเช่นเดิมในเครื่องหมายความเข้มเสียงดัง (forte)จากนั้นเป็นส่วนการบรรเลงเทคนิคต่าง ๆ สลับกับวงออร์เคสตราจนถึงช่วงที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนกุญแจเสียงเริ่มจากห้องที่ 169-195 โดยจากคีย์โดมินันท์ B \square Major ไป G \square Major และกลับเข้าสู่บันไดเสียง E \square Major ในตอนย้อนความ (Recapitulation) ตามเดิม

ตอนย้อนความ เป็นการกลับมาเล่นตอนนำเสนอเพื่อบ่งบอกให้ผู้ฟังได้ทราบว่ากำลังจะนำเข้าสู่ช่วงจบของท่อนหรือเพลงนั้น ๆ โดยทำนองหลักในตอนนำเสนอจะกลับมาเล่นในกุญแจเสียงเดิม ในส่วนนี้จะนำการบรรเลงโดยกลุ่มเดี่ยวฮอร์นส่วนใหญ่เพื่อแสดงเทคนิคเฉพาะที่มีความยากซึ่งต้องอาศัยความสามารถขั้นสูงและความชำนาญของผู้บรรเลง จากนั้นวงออร์เคสตราจับช่วงการบรรเลงต่อในช่วงโคดาจบในส่วนของท่อนที่ 1

ท่อนที่ 2 Romance

ในท่อนที่สองนี้จะ เป็นแบบสังคีตลักษณะสามตอน (Ternary Form) ตามรูปแบบของท่อนซ้ำส่วนมากของบทเพลงคอนแชร์โตในยุคศตวรรษที่ 18 โดยจะแบ่งเป็นแนวทำนองหลักสองแนว (A), (B) และกลับมาจบด้วยทำนองหลักที่หนึ่ง (A') อีกครั้ง โดยท่อนที่ 2 นี้จะเล่นอยู่ในกุญแจเสียง E \square minor ในท่อนนี้จะเล่นในอัตราจังหวะช้าพอประมาณหรืออะดาโจ (Adagio) ในอัตราจังหวะ 4/4 เริ่มด้วยการเดี่ยวฮอร์นทั้งสองฮอร์น เล่นพร้อมกับในระยะเวลา 3 ไมเนอร์ กำหนดให้เป็นแนวทำนอง a หลังจากแนวทำนอง A ในห้องที่ 1-8 ในกุญแจเสียง E \square minor แล้วจะถูกรับด้วยวงออร์เคสตราก่อนที่จะเข้าสู่แนวทำนอง B โดยการเชื่อมช่วงเอพิโซด (episode) ในกุญแจเสียง G \square Major ซึ่งเป็นกุญแจเสียงร่วม (Relative Key) ของ E \square minor ในห้องที่ 9-16 และตามด้วยแนวทำนอง b ในคีย์ E \square minor ตามเดิมในห้องที่ 17-24 โดยเล่นซ้ำแนวทำนองสองรอบ เริ่มด้วยฮอร์นและรับด้วยวงออร์เคสตราจบแนวทำนอง B กลับมาสู่ช่วงเชื่อมเอพิโซดอีกครั้งในห้องที่ 25-47 โดยการใช้เทคนิคกุญแจเสียงร่วม (Relative Key) คือ G \square Major อีกครั้งหนึ่งและกลับมาสู่แนวทำนอง A อีกครั้ง ก่อนจะจบท่อนที่ 2 นี้ในกุญแจเสียง E \square minor ซึ่งกำหนดให้เป็น A' ท่อนที่ 3 Rondo

ท่อนที่ 3 นี้ใช้สังคีตลักษณะรอนโดหรือการย้ำทำนอง ในกุญแจเสียง E \square Major เล่นในอัตราจังหวะ 6/8 จังหวะค่อนข้างเร็ว (Allegretto) เริ่มต้นด้วยแนวทำนองหลักของเพลงซึ่งกำหนดให้เป็นตอน A ในกุญแจเสียง E \square Major โดยนำมาด้วยการเดี่ยวฮอร์น แนวทำนองหลักจะอยู่ที่แนวฮอร์นที่ 1 และแนวประสานเป็นแนวฮอร์นที่ 2 โดยเล่นเป็นคอร์ดเมเจอร์ (Major chord) และเล่นโน้ตย่อยในอัตราส่วนที่เร็วมากคือ เล่น 6 โน้ตในหนึ่งจังหวะ ทำให้ต้องใช้เทคนิคเฉพาะที่เรียกว่าการบังคับลิ้นแบบดับเบิล (Double tonguing) ซึ่งต้องอาศัยระยะเวลาในการฝึกซ้อมเทคนิคนี้ จากนั้นเข้าสู่ช่วงทำนองใหม่ที่กำหนดให้เป็นตอน B ในกุญแจเสียง B \square Major ในห้องที่ 25-41 โดยแนวทำนองหลักจะถูกบรรเลงโดยนักฮอร์นทั้งสองเชื่อมต่อกัน โดยสลับผู้เล่นกันไปมา และกลับเข้าสู่แนวทำนองหลักตอน A อีกครั้งหนึ่งในกุญแจเสียง E \square Major ตามเดิม ตอน C เป็นตอนที่มีความยาวมากขึ้นกว่าตอน A และ B ตามลำดับ เริ่มจากห้องที่ 58-95 มีการเปลี่ยนกุญแจเสียงหลายครั้ง สลับกับเล่นระหว่างแนวเดี่ยวฮอร์นกับวงออร์เคสตรา มีการย้ายกุญแจ

เสียงหลายครั้ง โดยเริ่มจากกุญแจเสียง E♭ Major มาเป็น E♭ minor เริ่มจากแนวฮอร์นที่ 1 เล่นโน้ตเป็นคู่ 9 ไมเนอร์จากโน้ต B♭ ไป C♭ ในห้องที่ 58 จนกระทั่งแนวฮอร์เคสตรามารับช่วงต่อย้ายกุญแจเสียงไปเป็น C Major อย่างรวดเร็วในห้องที่ 65 และค่อยๆย้ายกุญแจเสียงไป G♭ Major จนไปจบที่เคเดนซ์ (Cadence) ในห้องที่ 78 โดยการบรรเลงของวงออร์เคสตรา และรับช่วงต่อด้วยฮอร์นอีกครั้งในกุญแจเสียง E♭ minor ซึ่งเป็นกุญแจเสียงคู่ขนานของ (Parallel key) ของ E♭ major ในห้องที่ 82 หลังจากจบช่วงเชื่อมของตอน C จึงกลับเข้าสู่ตอน A อีกครั้งในห้องที่ 95 ในกุญแจเสียง E♭ Major ตามเดิม ตอนเชื่อมตอนสุดท้ายของท่อนนี้ซึ่งกำหนดให้เป็นตอน D เป็นตอนที่มีความยาวที่สุดของท่อนนี้ในห้องที่ 111 ถึงแม้ว่าเกือบทั้งหมดในท่อนนี้จะอยู่บนกุญแจเสียงโทนิค (Tonic key) แต่มีการใช้กุญแจเสียง C minor อยู่บ้างเช่นในตอนต้นของตอน D และกลับไปสู่กุญแจเสียง E♭ Major ตามเดิม มีการใส่เทคนิคเฉพาะที่แสดงความสามารถระดับสูงของนักเล่นฮอร์นทั้งสองคนอยู่หลายตำแหน่งในท่อนนี้

2. บทวิเคราะห์ Passion for Horn and Piano ประพันธ์โดย กิตติ เครือมณี

บทเพลง Passion for Horn and Piano เป็นเพลงที่ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์ขึ้นให้กับ กุลชา แก้วเกตส์ัมพันธ์เพื่อเป็นของขวัญวันคล้ายวันเกิด ประพันธ์ขึ้นเมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2557 ที่ประเทศสิงคโปร์ บทเพลงถูกนำแสดงครั้งแรกที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย ในงานแสดงคอนเสิร์ตของนักเรียนดนตรีชาวไทยในยุโรป ณ Kaisersaal, Klavier Galerie ภายใต้การสนับสนุนของสถานเอกอัครราชทูตไทยกรุงเวียนนา วันที่ 23 เมษายน 2557 บทเพลง Passion นี้ถูกแบ่งออกเป็น 2 ท่อนเพลงคือท่อนช้า อัตราจังหวะปานกลาง เล่นในอัตราจังหวะ 100 (Moderato Semplice) และท่อนเร็ว อัตราเร็วมาก (Allegro molto) เล่นในอัตราจังหวะ 138 บทเพลง Passion for Horn and Piano นี้ถูกสร้างมาจากองค์ประกอบของแนวทำนองหลักจากตัวโน้ต 4 ตัว คือ C D B♭ F จะเห็นว่าเราจะพบโน้ตกลุ่มนี้ได้ตลอดทั้งเพลง

ตัวอย่างที่ 1 Passion for Horn and Piano ในท่อนที่ 1

ท่อนที่ 1 Moderato Semplice

เริ่มต้นจากช่วงนำ (Introduction) ก็จะได้เห็นว่าเริ่มต้นมาในห้องแรกของเพลงก็เป็นการนำเสนอแนวทำนองจากตัวโน้ตที่เรียงกัน 4 ตัว ในแนวของเปียโนในห้องที่ 1-2 เริ่มจาก

โน้ต C : อยู่ในแนวของเปียโนมือขวาจังหวะที่ 1 ในห้องแรกคอร์ด F Major โน้ตตัวบนสุด (ตัวที่ 5) ของคอร์ด

โน้ต D : อยู่ในแนวของเปียโนมือซ้ายจังหวะที่ 2 ในห้องแรกคอร์ด B♭ Major ซึ่งเป็นโน้ตตัวที่ 3 ของคอร์ด แต่เล่นสูงขึ้นมาหนึ่งช่วงคู่แปดเพื่อให้ผู้ฟังได้ยินชัดเจนมากขึ้น

โน้ต B♭ : อยู่ในแนวของเปียโนมือขวาจังหวะที่ 1 ของห้องที่ 2

โน้ต F : อยู่ในแนวของเปียโนมือขวาจังหวะที่ 2 ของห้องที่ 2

แนวทำนองโน้ต 4 ตัวนี้จะถูกนำมาใช้ตลอดทั้งเพลง ทั้งในแนวของฮอร์นและเปียโน ซึ่งในบางครั้งมีการสลับกับเล่นของแนวฮอร์นและเปียโนด้วย และจบในส่วนในช่วงนำก่อนจะเข้าแนวทำนอง A ด้วยเคเดนซ์เปิด (Half Cadence) จากคอร์ด I – V เพื่อส่งเข้าแนวทำนอง A

ท่อนที่ 2 Allegro molto

ในท่อนที่ 2 นี้เล่นในอัตราจังหวะเร็วมาก อัตราความเร็วโน้ตตัวดำเท่ากับ 138 มีการเปลี่ยนอัตราส่วนจังหวะหลายครั้ง เช่น 5/4 4/4 3/4 และ 2/4 เนื่องจากเป็นท่อนที่ผู้ประพันธ์ต้องการจะแสดงทักษะ วิธีการประพันธ์เพลงที่ใช้โน้ตกลุ่มหนึ่งมาขยาย (Prolongation) ลดรูป (Reduction) การปรับโน้ตหรือปรับทำนอง (Transformation) และการนำแนวเสียง (Voice leading) ตามแนวคิดของ Heinrich Schenker ที่เรียกว่า Schenkerian analysis ทำให้การบรรเลงของทั้งนักฮอร์นและนักเปียโนนั้นต้องใช้เทคนิคหลากหลายรูปแบบในการบรรเลงในระยะเวลาแค่ 1 ท่อนนี้ เช่น การเล่นโน้ตเช็ทสองชั้นตอนต้นของท่อนที่ 2 เพื่อเป็นการเน้นย้ำการนำเสนอนโน้ตกลุ่ม 4 ตัว C D B \square F นี้ แต่มีการเพิ่มโน้ต F เข้าไปเชื่อมระหว่าง C และ D ในแนวเปียโนเป็น C F D B \square F ในห้องที่ 69 และตามด้วยแนวฮอร์นในห้องถัดมา เล่นโน้ตกลุ่ม 4 ตัวเช่นเดียวกันแต่ถูกนำเสนอในรูปแบบการปรับทำนองขึ้นไปคู่ 3 ไมเนอร์ เป็น E \square F D A การย้ำทำนองในแนวฮอร์นดำเนินต่อไปใน คู่ 3 ไมเนอร์ จนกระทั่งห้องที่ 78 กลับมาเป็น โน้ตกลุ่มเดิม C D B \square F แต่เป็นอัตราจังหวะไปเป็นโน้ตตัวสามพยางค์ (ตัวอย่างที่ 20) จากนั้นในห้องที่ 80 จึงสลับมาเป็นเปียโนเล่นแนวทำนองกลุ่มเดิมในรูปแบบโน้ตเช็ทหนึ่งชั้น จากนั้นยังมีการย้ำแนวทำนองจากโน้ตกลุ่มเดิมโดยวิธีการเปลี่ยนอัตราส่วนโน้ตในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเห็นได้ชัดเจนในแนวของเปียโน ในห้องที่ 88-92 และห้องที่ 101 103 105 และ 107 ในแนวบรรเลงของเปียโน การบรรเลงจะเป็นการใช้เทคนิคการเล่นโน้ตในอัตราส่วนจังหวะที่แตกต่างกันออกไป เช่น การเล่นส่วนโน้ตจังหวะชัด ส่วนโน้ตจังหวะผสมเป็นต้น ไปจนกระทั่งเข้าสู่ช่วงโคดาของท่อนเร็วในห้องที่ 135 โดยการกลับมาในแนวทำนองกลุ่มเดิมและรูปแบบเดิมเหมือนตอนต้นท่อนที่ 2 และมีการขยายค่าโน้ตในมากขึ้นจากโน้ตเช็ทสองชั้นมาเล่นโน้ตเช็ทหนึ่งชั้น จนกระทั่งจบเพลงด้วยโน้ตตัวดำโดยมีการใช้เคเดนซ์ปิดแบบสมบูรณ์ (Perfect authentic cadence) V-I ในห้องที่ 138-139

วิธีการแสดงเดี่ยวฮอร์น

1. กำหนดรายการแสดงและรูปแบบที่ต้องการในการแสดง
2. กำหนดผู้แสดงประกอบในแต่ละบทเพลง
3. ทำความเข้าใจ วิเคราะห์บทเพลงที่ต้องการจะบรรเลงในการแสดงคอนเสิร์ตครั้งนี้
4. ฝึกซ้อมตนเองเพื่อสื่อความหมายของบทเพลงจากผู้ประพันธ์ให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด เพื่อป้องกันการผิดพลาดและความกังวลที่อาจเกิดขึ้นในขณะทำการแสดงได้
5. ฝึกซ้อมร่วมกับนักแสดงร่วมนักแสดงประกอบให้มีความแม่นยำและสื่อความหมายบทเพลงไปในทิศทางเดียวกัน
6. ปรับแต่งรูปแบบการแสดงให้มีความน่าสนใจ
7. เลือกสถานที่จัดการแสดงที่เหมาะสม
8. ประชาสัมพันธ์การแสดง

วัน เวลาและสถานที่การจัดการแสดงเดี่ยวฮอร์น

การแสดงเดี่ยวฮอร์นในครั้งนี้กำหนดจัดการแสดงในวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558 เวลา 18.00 น. ณ ห้องแสดงดนตรี ชั้น 4 อาคารสยามกมลการ ถนนพระรามที่ 1 รวมเวลาที่ใช้ในการแสดงทั้งหมดประมาณ 1 ชั่วโมง

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์การแสดงเดี่ยวฮอร์น โดย กุลชา แก้วเกตส์สัมพันธ์นี้ ผู้แสดงได้ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นการสนับสนุนการแสดงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งด้านประวัติของผู้ประพันธ์รวมถึงผลงานอื่น ๆ ของผู้ประพันธ์ เนื้อหาทั่วไปเกี่ยวกับบทเพลง การตีความบทเพลงและทำความเข้าใจเพื่อที่จะได้แสดงผลงานของผู้ประพันธ์เพลงด้วยความเข้าใจและสื่อความหมายได้ชัดเจน รวมถึงการศึกษาในเรื่องของทฤษฎีดนตรีและสังคีตลักษณะของบทเพลงด้วย

นอกเหนือจากด้านศึกษาทางด้านทฤษฎี แนวทางการลงมือปฏิบัติจริงต้องใช้ความพยายามและความอดทนในการฝึกซ้อม การฝึกซ้อมต้องเป็นไปอย่างสม่ำเสมอและมีระเบียบวินัยในตนเองต้องมีการวางแผนการฝึกซ้อมเป็นอย่างดี และแบ่งเวลาสำหรับการทำรูปเล่มวิทยานิพนธ์และการฝึกซ้อมเพื่อให้ทุกอย่างประสบความสำเร็จและผลงานออกมามีคุณภาพมากที่สุด ซึ่งนอกเหนือจากการฝึกซ้อม การเก็บเกี่ยวประสบการณ์ด้านดนตรีทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติก็ถือเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาตนเอง เนื่องจากทำให้มองเห็นดนตรีในรูปแบบที่หลากหลายและมีทัศนคติที่กว้างขวางมากขึ้น การเพิ่มพูนประสบการณ์ทางด้านดนตรีกระทำได้หลายทางเช่น สื่อโทรทัศน์ วิทยุ สื่ออินเทอร์เน็ต การฟังจากแผ่นบันทึกเสียง การเข้าชมคอนเสิร์ตต่าง ๆ การได้ลงมือปฏิบัติงานจริงทั้งด้วยตนเองและร่วมงานกันผู้อื่น การแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์กับผู้ที่สนใจ และรู้จักยอมรับคำวิจารณ์จากผู้อื่นเพื่อนำมาพัฒนาตนเองต่อไป เนื่องจากการแสดงบนเวทีนั้นจุดมุ่งหมายของผู้แสดงคือการทำให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจ และเกิดความรู้สึกประทับใจ การศึกษาบทเพลงอย่างลึกซึ้งและการเตรียมความพร้อมก่อนทำการแสดงจึงเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่สุดเพื่อที่จะสามารถสื่อสารออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ณัชชา โสคติยานุรักษ์. *ทฤษฎีดนตรี*. 4000 เล่ม, พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์.
ณัชชา โสคติยานุรักษ์. 2550. *ดนตรีคลาสสิกศัพท์สำคัญ*. 2000 เล่ม, พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร :
ธรรมดาเพรส.
ณัชชา พันธุ์เจริญ. 2551. *การเขียนเสียงประสานสี่แนว*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ธนาเพรส.
สตีเวน อีสเซอร์ลิส. 2558. *ทำไมเบโทเฟนถึงเขวี้ยงถ้วยสตู*. แปลโดย สิริพงษ์ คีตศิลป์สกุล. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์.

ภาษาอังกฤษ

- Guan-Lin Yeh. 2011. *Concerto for Two Horns in E-flat Major Attributed to Joseph Haydn: A New Arrangement for Wind Ensemble*. Doctoral dissertation. Department of Musical Arts. Arizona State University.
Tuckwell, Barry. 1983. *Horn*. New York: Schirmer Books.